

I. Mazikongres v Točníku
dne 15. 10. 2005 konaný
a v kafírně Bárka umístěný

V tento podzimní čas na nátlak prof. F. A. Zubatého a doc. Kmínrleho jest proveden významný počin, jenž novou éru v časech točnických zahajuje. Zástupci Nudle chopili se příležitosti a tento podnět od slov k skutkům přivedli. Největší zásluhu lze přičísti prof. Duchovi, doc. Kmínrlemu, doc. Kubrtovi, prof. Von Rassen a doc. Mazutovi. Tento „kongres osob hrady Točníkem a Žebrákem vědecky osvícených“ přinesl příspěvky rozličných badatelů s netradičními přístupy vědeckého bádání, jež své badatelské výsledky sděliti chtěli široké veřejnosti. I stalo se... Bohužel však bez účasti profesora F. A. Zubatého, který zrovna „ulítl“ a věnuje se studiu Aborigines u protinožců.

Přístupová hlediska Mazikongresu:

1) **metoda KTMD** (Kmínrleho triviální myšlenkový direkt) a z ní vyplývající obory jako mentální archeologie („*Zatímco klasický archeolog, kam přijde, tam kope, mentální archeolog, kam přijde, tam vidí.*“) či experimentální hradologie (spojená s přímými pobyty badatele ve zkoumané lokalitě s použitím tzv. „zlatého selského řezu“)

- Metoda KTMD poskytuje přímočarý a chybami méně zatížená vysvětlení neznámých jevů a skutečností, a to bez použití klasických vědeckých hmotných či listinných důkazů. Počítá s tím, že člověk dospěje k jádru věci nejlépe, pokud není zatížen oborovými předsudky a pokud není nucen se prodírat zbytečným křovím (bushit) balastních informací a není jimi dezinformován a deformován.

2) **metoda vingrealismu cestovatele a badatele F. A. Zubatého**

- Tato metoda zdůrazňuje tu skutečnost, že k největší světovým objevům dochází bočními zásahy a impulsy, se kterými vědci a badatelé vůbec nepočítají a do svých výzkumů by tyto skutečnosti nikdy nezahrnuli. („*Potřebuješ nečekaný kopanec z druhé strany, aby ses probral.*“)

3) **metoda singulárních bodů profesorky Lahodové**

- Singulární body přicházejí samy a stávají se nositeli jedinečných skutečností a jedinečného zakládajícího spojování v obecnou zkušenost. („*Vidím Zemánka, je úterý.*“)

Používáním všech těchto metod je badateli umožněno použít různé chronologické roviny prostorové i časové. Badatel se tak nedostává do shituací (termín prof. Kaktuse) a nepodléhá bushitu (viz. výše). Bezprostředně po použití těchto metod se počínají důkazy k badateli jen hrnout a začínají „hnízdit“ - tzv. Strnadův ohňostrůjný efekt: „*Badatel se pohybuje v meziprostoru, není vázán časem a prostorem. Jeho mysl a srdce natoliko volné jsou, že samovolně najdou v sobě bod přijímání. Od toho okamžiku se ze všech koutů slétají nové a nové vlaštovky a rozestavují svá hnízda.*“

Toho všeho je Mazikongres neochvějným důkazem.

Příjemné čtení Vám přeje.